

Mindez a MTESZ Szövetségi Tanácsának december 11-i tisztújító ülésén derült ki. Megkíséreltük, hogy a Magyar Geofizikusok Egyesületének története során először képviselőket bejuttassuk a MTESZ elnökségébe, azaz az alelnökök egyike Egyesületünk tagja legyen. Az első forduló, a jelölést még sikerrel vette jelöltünk — VERŐ László — a hét alelnöki posztra jelölt 12 személy között az ő neve is szerepelt.

Nem hiszem, hogy van olyan ember, akit bármely megmérettetés sikertelensége örömmel töltene el, én sem örültem annak, hogy nem sikerült. Mégsem ez mondatja el velem a választás történetét. Volt ennek a választásnak néhány olyan mozzanata, amely elgondolkodtatott. Kezdjük egy olyannal, amelyről kevesen tudnak. A jelölés során a jelölőbizottság mindenki neve mellett feltüntetett egy tevékenységi kört, amelynek ellátását az elnökségen belül az illetőtől várnák el. Legalább is én ezt így értelmeztem és mivel nevem mellett a „környezetvédelem” szó jelent meg, nem tiltakoztam. Röviddel az ülés előtt életrajzot kértek tőlem, ebben természetesen megemlítettem a környezetvédelem terén végzett munkámat. Ezek után némiképp meglepett, hogy az ülésre kiadott anyagban, a Jelölő Bizottság hivatalos anyagában már „szervezés” szerepelt. Ha már ennyiszor szóba került a jelölőbizottság, azt is megemlítem, hogy eléggé egyedülálló módon a bizottság tagjai között voltak olyanok is, akik tulajdonképpen magukat jelölték.

Ezután jött a szavazás. A MTESZ alapszabálya szerint az elnökség tagjait a szavazásra jogosultak kétharmadának kell megválasztania. Mivel összesen 49 személy rendelkezett mandátummal, legalább 33 fő szavazatára volt szükség. Mivel negyvenen voltak jelen — igaz, néhányan meghatalmazásukat csak utólag tudták bemutatni — az ülés határozatképes volt. A titkos szavazás első fordulójában csak az új elnök, MICHELBERGER Pál és a leköszönő elnök, HAVASS Miklós kapta meg a szükséges számú szavazatot, a többi alelnökjelölt közül egyik sem, így második fordulóra került sor. Közben azonban eltelt egy kis idő és többen távoztak. A második fordulóban már csak 23 érvényes szavazatot adtak le és azokat nyilvánították az elnökség tagjaivá, akik a tizenegy jelölt közül az első hat helyre

kerültek az elnyert szavazatok alapján. Így állt össze az új elnökség, amelyben a Gépipari Tudományos Egyesület (elnök) mellett az Energiagazdálkodási Tudományos Egyesület, az Eötvös Loránd Fizikai Társulat, a Közlekedéstudományi Egyesület, a Magyar Agrártudományi Egyesület, a Magyar Biológiai Társaság, a Neumann János Számítógéptudományi Társaság, valamint az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület van képviselve. Csak érdekességként említem meg, hogy a szervezési feladatok megoldására kiszemelt két jelölt közül egyik sem jutott be az elnökségbe, remélhetőleg ez nem fog fennakadást okozni munkájukban.

Természetesen az ülésen más is történt. Az ellenőrzőbizottságot sikerült már az első fordulóban megválasztani. Felmerült az alapszabály-módosítás szükségességének kérdése és visszatérő, még mindig megoldatlan probléma az állami támogatás elosztása és az úgynevezett mozgó tagdíj. Ezekkel már az új elnökség fog foglalkozni, illetve a Szövetségi Tanács. Nem könnyű és egymáshoz kapcsolódó kérdések. Az állami támogatás nagyobb részét eleve a jelenleg 247 főből álló központi adminisztráció kapja és a mozgó tagdíj révén az egyesületek a nekik juttatott támogatásnál többnyire lényegesen többet fizetnek be. Új feladatot jelent az immár a MTESZ tulajdonában lévő technika házak működtetése

Bár az ülésen is felvetették, hogy a második forduló érvénytelen, hiszen nem volt határozatképes a Szövetségi Tanács, nem hiszem, hogy bárki kétségbe fogja vonni az új elnökség legitimitását. Annál is inkább, hiszen a Szövetségi Tanács állított ki magáról nem éppen kedvező bizonyítványt. A nem túlságosan gyakori tisztújításra sem volt elegendő ideje az erre hivatottaknak, a kezdeti negyvenből tizenhatan a második forduló előtt távoztak.

Új év, új elnökség, új és régi feladatok. Sem a MTESZ, sem egyesületünk számára nem lesz könnyű az 1999-es esztendő. Csak abban reménykedünk, hogy nem úgynevezett közepes év lesz, azaz rosszabb, mint az 1998-es, de jobb, mint a 2000-es.

Verő László

MÉG EGY UTÓZÖNGE

Vegyes érzelmekkel fogadtam a *Magyar Geofizika* 1998/3. számában a legutóbbi MGE-vándorgyűlés E21 előadása kapcsán kibontakozott vitát. Örültem, mert a lap rendszeres olvasójaként nem igazán szoktam hozzá, hogy ott *bármiről* vita bontakozna ki, jóllehet a szakmában az elmúlt tíz évben történt egy rendszerváltás, egy, a geofizikus társadalom jó részét érintő átstrukturálódás, megszámíthatatlan technikai váltás, miközben a szakma enyhén szólva nem igazán tudományközpontú társadalmi környezetbe került, és — elvileg — nap mint nap meg kell(ene) küzdenie a közvéleményben kiváló táptalajon tenyésző legképtelenebb áltudományos zagyvaságokkal.

És igen szomorú voltam, mert ez a vita nem szakmai kérdésben robbant ki, sőt nem is a fenti körülmények kap-

csán, hanem egy — nézetem szerint — fölösleges filozófiai kérdésen.

Előrebocsátom, hogy azon a bizonyos rendezvényen nem voltam jelen. Ennek előnye, hogy az „előadás agymosó bája” sem pozitív, sem negatív értelemben nem hatott rám, így nyugodtan koncentrálhattam a vitában megfogalmazott gondolatokra.

Az nekem a fő problémám, hogy ez a vita úgy tesz, mintha a geofizika nálunk egy sokak által művelt „nagy” szakma lenne. Mintha, maradvá a mosópornál, megtehetnénk azt, hogy *külön* fórumokat létesítsünk a mosóporok fejlesztésének, a mosóporgyártás technológiájának, a technológia kereskedelmének, és magának a mosópor reklámzásának. Esetleg külön a mosóporreklám pszichológiájának.